

REPUBLIKA
VISOKI UPRAVNI SUD R
Z A G
Frankopaz

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 15.10.2020. 09:47 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/143	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-20-14	0	

d2564195

UPRAVNI SUD U SPLITU
PRIMLJENO

Dana: 25. 09. 2020

poslovni broj: Usž-2772/20-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe [redacted] radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsI-391/19-10 od 31. prosinca 2019., na sjednici vijeća održanoj 15. srpnja 2020.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsI-391/19-10 od 31. prosinca 2019.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-02/109, URBROJ: 376-04-19-4 od 18. srpnja 2019. kao neosnovan.

Pobijanom odlukom tuženika od 18. srpnja 2019., točkom 1. izreke, odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora tužitelja s davateljem poštanskih usluga, ovdje zainteresiranom osobom, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručena preporučene pošiljke, broj: [redacted] dok je točkom 2. izreke pobijane odluke zahtjev za rješavanje spora tužitelja u ostalom dijelu odbačen kao nedopušten.

Tužitelj je protiv pobijane presude podnio žalbu iz razloga propisanih odredbom članka 66. stavka 1. točke 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), odnosno zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi ponavlja ranije navode i u bitnom ističe da je prvostupanjski sud samo utvrdio ime i adresu pošiljatelja predmetne pošiljke, ali ne i status iste, odnosno je li se radilo o preporučenoj pošiljci za koju je predviđena obvezna druga dostava ili se radilo o običnoj preporučenoj

pošiljci za koju nije predviđena obvezna druga dostava. Smatra da je prvostupanjski sud samo povjerovao na riječ tuženiku i zainteresiranoj osobi da se u ovoj stvari radilo o pošiljci za koju nije bila predviđena obvezna druga dostava, a zanemario navode tužitelja da zainteresirana osoba sva pismena koja nisu sudska pismena apriori proglašava preporučenom pošiljkom za koju nije predviđena obvezna druga dostava. Ističe da javna poduzeća također vode upravne sporove i svoje pravne dokumente mogu slati preko zainteresirane osobe uz obveznu drugu dostavu. Stoga ukazuje da iz priložene dokumentacije zainteresirane osobe nije bilo moguće utvrditi status predmetne pošiljke bez klasifikacijskog obilježja ili oznake kojom zainteresirana osoba registrira običnu preporučenu pošiljku i bez dostavljenog propisa u kojem je to klasifikacijsko obilježje ili oznaka registrirano i objašnjeno. Smatra da prvostupanjski sud nije želio utvrditi nezakonita postupanja zainteresirane osobe u ovoj pravnoj stvari. Stoga tužitelj predlaže da ovaj Sud poništi pobijanu presudu.

Tuženik u odgovoru na žalbu ističe kako tužitelj u svojoj žalbi pogrešno zaključuje da je pobijana presuda donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava i krivo iznošenje činjeničnog stanja. Ukazuje da je prvostupanjski sud na temelju spisu priložene dokumentacije i očitovanja zainteresirane osobe ispravno utvrdio da se u konkretnom slučaju ne radi o pismenu za koje bi bila obvezna druga dostava u skladu s odredbom članka 85. Zakona o poštanskim uslugama niti se radi o pismenu u skladu s odredbom članka 8. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge [ ] Ističe da je nakon zaprimljene žalbe tužitelja zatražio dodatno očitovanje od pošiljatelja predmetne pošiljke, trgovačkog društva [ ] [ ] d.o.o. vezano uz ugovorenu vrstu poštanske usluge te da je pošiljatelj dostavu tuženiku očitovanje kojim se potvrđuje da se u predmetnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci za koju nije bila ugovorena druga dostava pošiljke. Stoga tuženik ističe da su žalbeni navodi tužitelja u cijelosti neosnovani i paušalni.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći na ništavost po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud je utvrdio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenog ovom Sudu uz žalbu proizlazi da je tužitelj izjavio prigovor zainteresiranoj osobi zbog necjelovito izvršene usluge te je, nakon što mu je prigovor odbijen, tuženiku kao regulatornom tijelu podnio zahtjev za rješavanje spora u vezi s rješavanjem prigovora zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke, broj: [ ]

Iz dokumentacije u spisu proizlazi da se u konkretnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci koja je na uručenje zaprimljena dana 26. studenog 2018., čija je dostava pokušana 29. studenog 2018., pri čemu tužitelj nije zatečen na adresi, radi čega je tužitelju ostavljena Obavijest o prispjebu pošiljke, u kojoj je naznačeno da će se pošiljka nakon isteka roka za preuzimanje vratiti pošiljatelju, trgovačkom društvu [ ] d.o.o. Iz preslike službene evidencije statusa pošiljke zainteresirane osobe proizlazi da je navedena pošiljka tužitelju uručena 4. prosinca 2018.

Ovaj sud prihvaća utvrđeno činjenično stanje od strane prvostupanjskog suda jer, prema ocjeni ovog Suda, tužiteljevim žalbenim navodima nisu dovedene u sumnju odlučne činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud, a imajući na umu utvrđeno činjenično stanje u provedenom upravnom postupku.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12., 153/13. i 78/15., dalje: Zakon), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke,

prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. Zakona, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Odredbom članka 37. stavka 1. Zakona propisano je da se poštanske pošiljke, osim pošiljaka iz stavka 2. tog članka, uručuju osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi. Sukladno odredbi stavka 5. istog članka Zakona, ako uručenje nije moguće u skladu s odredbama stavaka 1. i 4. tog članka, primatelju se u kućnom kovčežiću ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke. Ako primatelj u navedenom roku ne preuzme pošiljku, davatelj usluga pošiljku vraća pošiljatelju.

Sukladno odredbi članka 7. stavka 1. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga (dalje: Opći uvjeti), preporučena pošiljka u unutarnjem prometu je poštanska pošiljka za koju se pošiljatelju izdaje potvrda o primitku i uručuje se primatelju uz potpis, a u slučaju gubitka, oštećenja ili umanjenja sadržaja, isplaćuje se propisana naknada štete. Sukladno stavku 4. istog članka Općih uvjeta, sudska pismena, pismena po upravnom i poreznom postupku te administrativna pismena su preporučene pošiljke s dopunskom uslugom.

Prema ocjeni ovog Suda, imajući u vidu dokumentaciju u spisu predmeta i navedene odredbe materijalnog prava, prvostupanjski sud i tuženik pravilno su ocijenili da je neosnovan dio zahtjeva tužitelja za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga, ovdje zainteresiranom osobom, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručivanja preporučene pošiljke, broj:

Naime, u postupku je nedvojbeno utvrđeno da je predmetna pošiljka tužitelju uručena 4. prosinca 2018., da je pritom riječ o preporučenoj pošiljci iz članka 7. Općih uvjeta, pošiljatelja d.o.o., čije je uručenje obavljeno sukladno odredbi članka 37. Zakona. Iz navedenog proizlazi da je predmetna poštanska usluga uručivanja preporučene pošiljke tužitelju u cijelosti izvršena, a budući da su ispunjene sve pretpostavke navedene u članku 2. stavku 1. točki 21. Zakona koji definira pojam poštanske usluge, kao usluge koja se odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanske pošiljke od strane davatelja poštanskih usluga u unutarnjem ili međunarodnom poštanskom prometu.

Ovaj Sud nalazi i da je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da je tuženik na temelju odredbe članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09.) ispravno odbacio kao nedopušten zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži poništenje nezakonitih odluka zainteresirane osobe i Povjerenstva, provođenje ispitnog postupka, utvrđivanje odgovornosti nadležnih osoba zainteresirane osobe te utvrđivanje da se radi o namjernom i nezakonitom postupanju zainteresirane osobe.

To stoga što je tuženik pravilno obrazložio da nije nadležan za provedbu nadzora nad radnicima zainteresirane osobe niti za njihovo sankcioniranje, kao i da nije nadležan za poništavanje odluka zainteresirane osobe. Nadalje, u odnosu na pritužbe koje se odnose na rad Povjerenstva, nad čijim radom je tuženik ovlašten provesti inspekcijski nadzor, tuženik je osnovano obrazložio da nije utvrdio nepravilnosti koje bi opravdale inspekcijski nadzor, zbog čega isti nije proveden, pri čemu tuženik osnovano napominje da se donošenje odluke kojom podnositelj nije zadovoljan ne može smatrati nezakonitim postupanjem.

Slijedom svega navedenog, osnovan je zaključak prvostupanjskog suda da pobijanom odlukom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, slijedom čega je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a pravilno odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Prema ocjeni ovog Suda, žalbeni prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drukčije rješenje ove upravne stvari, zbog čega ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe. Ujedno, riječ je o istim prigovorima koje je tužitelj isticao i u postupku pred tuženikom i pred prvostupanjskim sudom, o kojima su se tuženik i prvostupanjski sud detaljno očitovali, a s kojim zaključcima se slaže i ovaj Sud.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja, ovaj Sud nalazi da se prvostupanjska presuda temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo te je prvostupanjski sud u obrazloženju svoje presude dao jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama.

Kako tužitelj razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je stoga temeljem odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 15. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić